

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบ เทียบภูมิหลังและวิธีการศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ และศึกษาทาลักษณะ เฉพาะของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ โดยแยกตามสาขาวิชา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากบัณฑิตที่จบการศึกษาในปีการศึกษา 2525 โดยแต่ละสาขาวิชาแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มบัณฑิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงคือบัณฑิตที่ได้ปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง และกลุ่มบัณฑิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำคือบัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรเท่ากับ 2.30 โดยมีจำนวนบัณฑิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ 227 คน สาขาวิชาวิทยาการจัดการ 42 คน และบัณฑิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ 335 คน สาขาวิชาวิทยาการจัดการ 37 คน

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณค่า ที (t-test) และไคสแควร์ในตารางการฉัจร (chi-square) คำนวณหาค่า เมตริกซ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) และวิธีหอยทาบิซีเรียล (Point biserial correlation) และเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์โดยการแปลงค่าสหสัมพันธ์ให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z) ตามวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher)

ผลสรุปการวิเคราะห์ของบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

1. บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 85.0) มีอายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี (ร้อยละ 48.8) รายได้ประจำค่อเดือน 3001-4000 บาท (ร้อยละ 47.0) อาชีพรับราชการในตำแหน่ง ครู-อาจารย์ (ร้อยละ 97.2) วุฒิการศึกษาสูงสุดก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชคือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 96.3) สมรสแล้ว (ร้อยละ 85.4)

บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ เป็นชายและหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน (ชายร้อยละ 49.2 หญิงร้อยละ 50.8) ส่วนใหญ่อายุ 30-39 ปี และ 20-29 ปี (ร้อยละ 42.7 และ 39.9 ตามลำดับ) รายได้ประจำค่อเดือน 3001-4000 บาท (ร้อยละ 40.8) อาชีพรับ-

ราชการในตำแหน่ง ครู-อาจารย์ (ร้อยละ ๐๐.4) วุฒิกการศึกษาสูงสุดก่อนเข้าศึกษา คือ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า (ร้อยละ ๑7.6) สมรสแล้ว (ร้อยละ 60.6)

2. สำหรับบัณฑิตที่สมรสแล้ว กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีจำนวนบุตรเฉลี่ย ประมาณ 2 คน ส่วนใหญ่บุตรคนแรกอายุ 6-12 ปี (ร้อยละ 43.5) บุตรคนสุดท้ายอายุ 6-12 ปี (ร้อยละ 41.2) คู่สมรสประกอบอาชีพรับราชการในตำแหน่งครู-อาจารย์ (ร้อยละ 57.1) วุฒิกการศึกษาสูงสุดของคู่สมรสต่ำกว่าระดับอนุปริญญา (ร้อยละ 37.1) รายได้ของคู่สมรสต่อเดือน 3001-4000 บาท (ร้อยละ 30.0)

บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำมีจำนวนบุตรเฉลี่ยประมาณ 2 คน บุตรคนแรก อายุ 6-12 ปี (ร้อยละ 20.1) บุตรคนสุดท้ายอายุ 6-12 ปี (ร้อยละ 42.7) คู่สมรสอาชีพรับราชการตำแหน่งครู-อาจารย์ (ร้อยละ 44.6) วุฒิกการศึกษาของคู่สมรสต่ำกว่าอนุปริญญา (ร้อยละ 44.3) รายได้ของคู่สมรสต่อเดือน 3001-4000 บาท (ร้อยละ 30.5)

3. เกี่ยวกับวิธีการศึกษา พบว่าบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียนปานกลาง เข้าฟังการสอนเสริมน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนครั้งที่มีการสอนเสริม อ่านเอกสารการสอนอย่างละเอียดทุกเรื่อง แต่ทำแบบฝึกปฏิบัติบางเรื่อง ฟังรายการวิทยุ ประกอบชุดวิชาน้อยกว่า 5 รายการต่อชุดวิชา ดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชาน้อยกว่า 3 รายการต่อชุดวิชา อ่านหนังสือเพิ่มเติมบ้าง ไม่ใช่บริการจากมุม มสธ. เลย

บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ นำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียนปานกลาง เข้าฟังการสอนเสริมน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนครั้งที่มีการสอนเสริมแต่ละชุดวิชา อ่านเอกสารการสอนอย่างละเอียดบางเรื่อง ทำแบบฝึกปฏิบัติทุกเรื่อง ฟังรายการวิทยุประกอบชุดวิชาน้อยกว่า 5 รายการต่อชุดวิชา ดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชาน้อยกว่า 3 รายการต่อชุดวิชา ไม่อ่านหนังสือเพิ่มเติมเลย ไม่ใช่บริการจากมุม มสธ. เลย

4. การเปรียบเทียบภูมิลำเนาและวิธีการศึกษาของบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่า ตัวแปรต่อไปนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ เพศ อายุ รายได้ประจำ อาชีพของบัณฑิต อาชีพของคู่สมรส การศึกษาเอกสารการสอน การฟังรายการวิทยุและการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม กล่าวคือกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุน้อยกว่า รายได้มากกว่า อ่านเอกสารการสอนมากกว่า ฟังรายการวิทยุประกอบชุดวิชามากกว่า และค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติมมากกว่ากลุ่มที่มี

สัมฤทธิ์ผลทางการเขียนคำ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเขียนสูง พบว่าเพศมีสหสัมพันธ์กับวุฒิการศึกษาของกลุ่มสมรส รายได้ของกลุ่มสมรสและการเข้าฟังการสอนเสริม อาวุธมีสหสัมพันธ์กับรายได้ จำนวนบุตร รายได้ของกลุ่มสมรส การเข้าฟังการสอนเสริม การศึกษาเอกสารการสอบ และการดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา รายได้ประจำต่อเดือนมีสหสัมพันธ์กับจำนวนบุตร รายได้ของกลุ่มสมรส และการศึกษาเอกสารการสอบ ประสบการณ์การทำงานมีสหสัมพันธ์กับการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม การเข้าฟังการสอนเสริมมีสหสัมพันธ์กับการฟังรายการวิทยุและการดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา การศึกษาเอกสารการสอบมีสหสัมพันธ์กับการดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา การฟังรายการวิทยุประกอบชุดวิชา มีสหสัมพันธ์กับการดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา และการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม การดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา มีสหสัมพันธ์กับการค้นคว้าหนังสืออื่น ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเขียนต่ำ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ พบว่า เพศ มีสหสัมพันธ์กับรายได้ โดยมีแนวโน้มว่าเพศชายจะมีรายได้สูงกว่าเพศหญิง และมีสหสัมพันธ์กับวุฒิการศึกษาของกลุ่มสมรส รายได้ของกลุ่มสมรส การฟังรายการวิทยุและการดูรายการโทรทัศน์ อาวุธมีสหสัมพันธ์กับรายได้ จำนวนบุตร รายได้ของกลุ่มสมรส การศึกษาเอกสารการสอบ และการดูรายการโทรทัศน์ แต่อาวุธมีสหสัมพันธ์ทางลบกับวุฒิการศึกษาของกลุ่มสมรส รายได้มีสหสัมพันธ์กับจำนวนบุตรและรายได้ของกลุ่มสมรส แต่มีสหสัมพันธ์ทางลบกับวุฒิการศึกษาของกลุ่มสมรส จำนวนบุตรมีสหสัมพันธ์ทางลบกับวุฒิการศึกษาของกลุ่มสมรส วุฒิการศึกษาของกลุ่มสมรสมีสหสัมพันธ์กับรายได้ของกลุ่มสมรสและการนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเขียน รายได้ของกลุ่มสมรสมีสหสัมพันธ์กับการดูรายการโทรทัศน์ การนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเขียนมีสหสัมพันธ์กับการฟังรายการวิทยุและการดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา การเข้าฟังการสอนเสริมมีสหสัมพันธ์กับการศึกษาเอกสารการสอบ การฟังรายการวิทยุและการดูรายการโทรทัศน์ การศึกษาเอกสารการสอบมีสหสัมพันธ์กับการฟังรายการวิทยุ การดูรายการโทรทัศน์ และการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม การฟังรายการวิทยุมีสหสัมพันธ์กับการดูรายการโทรทัศน์และการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม การดูรายการโทรทัศน์มีสหสัมพันธ์กับการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

๘. การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่เดียวกัน ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่า ส่วนใหญ่ค่าสหสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน มีค่าสหสัมพันธ์คู่เดียว เท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับรายได้ พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับรายได้ทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์ในทางบวก และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่นี้ ในกลุ่มบัณฑิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีค่าสูงกว่าในกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ

ผลสรุปการวิเคราะห์ของบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

1. บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง เป็นชายทั้งหมด ส่วนใหญ่อายุ 30-39 ปี (ร้อยละ ๘5.๑) รายได้ประจำต่อเดือนมากกว่า 7000 บาท (ร้อยละ 35.๑) อาชีพรับราชการ (ร้อยละ ๘0.0) วุฒิการศึกษาสูงสุดก่อนเข้าศึกษา อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 53.7) สมรสแล้ว (ร้อยละ 75.๘)

บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๑๘.๑) อายุ 30-39 ปี (ร้อยละ 59.4) รายได้ประจำต่อเดือนมากกว่า 7000 บาท (ร้อยละ 31.3) อาชีพข้าราชการ (ร้อยละ ๘๐.7) วุฒิการศึกษาสูงสุดก่อนเข้าศึกษา อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ร้อยละ ๑3.๐) สมรสแล้ว (ร้อยละ ๘๐.๘)

2. บัณฑิตที่สมรสแล้วกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีจำนวนบุตรเฉลี่ย 2 คน ส่วนใหญ่บุตรคนแรกอายุ ๐-12 ปี (ร้อยละ 37.๐) บุตรคนสุดท้ายอายุ 6-12 ปี (ร้อยละ 43.๐) คู่สมรสประกอบอาชีพข้าราชการพลเรือนอื่นๆ ที่ไม่ใช่ ครู-อาจารย์ ทหารและตำรวจ (ร้อยละ 32.3) วุฒิการศึกษาของคู่สมรส ต่ำกว่าอนุปริญญา (ร้อยละ 3๐.7) รายได้ประจำต่อเดือนของคู่สมรส 3001-4000 บาท (ร้อยละ 32.3)

บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ มีจำนวนบุตรเฉลี่ยประมาณ 2 คน ส่วนใหญ่บุตรคนแรกอายุ ๐-12 ปี (ร้อยละ 42.1) บุตรคนสุดท้ายอายุ 3-5 ปี (ร้อยละ 35.7) คู่สมรสประกอบอาชีพรับราชการตำแหน่ง ครู-อาจารย์ (ร้อยละ 40.๑) วุฒิการศึกษาของคู่สมรสต่ำกว่าอนุปริญญา (ร้อยละ 50.๐) รายได้ประจำของคู่สมรสต่อเดือน 3001-4000 บาท (ร้อยละ 31.๐)

3. เกี่ยวกับวิธีการศึกษา พบว่า บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง โดยเฉลี่ยนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียนปานกลาง เข้าฟังการสอนเสริมในชุดวิชาที่ลงทะเบียนเรียนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนครั้งที่มีการสอนเสริม อ่านเอกสารการสอนโดยละเอียดทุกเรื่อง แต่ไม่ทำแบบฝึกปฏิบัติเลย ฟังรายการวิทยุประกอบชุดวิชาเฉลี่ยน้อยกว่า 5 รายการต่อชุดวิชา ดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชาเฉลี่ยน้อยกว่า 3 รายการต่อชุดวิชา ไม่ค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติมเลย ไม่ใช้บริการจากมุม มสธ. เลย

บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ โดยเฉลี่ยนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียนมาก เข้าฟังการสอนเสริมน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนครั้งที่มีการสอนเสริม อ่านเอกสารการสอนอย่างละเอียดบางเรื่อง และทำแบบฝึกปฏิบัติบางเรื่อง ฟังรายการวิทยุประกอบชุดวิชาโดยเฉลี่ยน้อยกว่า 5 รายการต่อชุดวิชา ดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชาเฉลี่ยน้อยกว่า 3 รายการต่อชุดวิชา อ่านหนังสืออื่นเพิ่มเติมบ้าง ไม่ใช้บริการจากมุม มสธ. เลย

4. การเปรียบเทียบผลหลังและวิธีการศึกษาของบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาการจัดการระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่ากลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีวุฒิการศึกษาสูงสุดก่อนเข้าเรียนสูงกว่า และศึกษาเอกสารการสอน และทำแบบฝึกปฏิบัติมากกว่ากลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงพบว่า อายุมีสหสัมพันธ์กับรายได้ จำนวนบุตร และการศึกษาเอกสารการสอน จำนวนบุตรมีสหสัมพันธ์กับการศึกษาเอกสารการสอน วุฒิการศึกษาของกลุ่มสมรสมีสหสัมพันธ์กับรายได้ของกลุ่มสมรส การนำประสบการณ์การทำงานมาใช้มีสหสัมพันธ์ทางลบกับการฟังรายการวิทยุและการดูรายการโทรทัศน์ การเข้าฟังการสอนเสริมมีสหสัมพันธ์กับการศึกษาเอกสารการสอน การฟังรายการวิทยุ การดูรายการโทรทัศน์ และการค้นคว้าหนังสืออื่น การศึกษาเอกสารการสอนมีสหสัมพันธ์กับการฟังรายการวิทยุ การดูรายการโทรทัศน์ และการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม การฟังรายการวิทยุ มีสหสัมพันธ์กับการดูรายการโทรทัศน์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ พบว่า อายุมีสหสัมพันธ์กับรายได้ จำนวนบุตร และการศึกษาเอกสารการสอน จำนวนบุตรมีสหสัมพันธ์กับการศึกษาเอกสารการสอน วุฒิการศึกษาของกลุ่มสมรสมีสหสัมพันธ์กับรายได้ของกลุ่มสมรส การนำประสบการณ์การทำงาน

มาใช้ในการเรียนมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการหังรายการวิทยุ และการดูรายการโทรทัศน์ การเข้า
หังการสอนเสริมมีสหสัมพันธ์กับการศึกษาเอกสารการสอน การหังรายการวิทยุ การดูรายการโทร-
ทัศน์ และการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม การศึกษาเอกสารการสอนมีสหสัมพันธ์กับการหังรายการ
วิทยุ การดูรายการโทรทัศน์ และการค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติม การหังรายการวิทยุมีสหสัมพันธ์กับ
การดูรายการโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

๑. การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่เดียวกัน ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการ
เรียนสูง กับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่า ส่วนใหญ่ค่าสหสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน มีค่าสห-
สัมพันธ์เพียงคู่เดียวเท่านั้น คือค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียน
กับการดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา ซึ่งต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ ค่าสห-
สัมพันธ์ของตัวแปรคู่ดังกล่าวในกลุ่มบัณฑิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีสหสัมพันธ์ทางบวก ส่วนใน
กลุ่มบัณฑิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำมีสหสัมพันธ์ทางลบ

อภิปรายผล

1. จากการเปรียบเทียบผลหลังของบัณฑิต ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับ
กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ตัวแปรต่อไปนี้มีความแตกต่าง
ระหว่างสองกลุ่ม คือ เพศ อายุ รายได้ประจำ อาชีพ อาชีพคู่สมรส เมื่อพิจารณาจากข้อมูลดิบ
พบว่า กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีจำนวนเพศชายมากกว่าหญิง ในขณะที่กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียนต่ำมีเพศชาย หญิง จำนวนใกล้เคียงกัน อายุเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
สูงน้อยกว่ากลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วานิช มาณย (2527:
๑๑) ซึ่งพบว่า อายุของนักศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีความ
สัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือ นักศึกษาอายุน้อยจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
นักศึกษามีอายุมากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า รายได้ของกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
สูงโดยเฉลี่ยมากกว่ารายได้ของกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ
วานิช มาณย เช่นเดียวกัน (2527:41) ซึ่งพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน และเป็นตัวแปรที่เข้าไปอยู่ในสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขา
วิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เกี่ยวกับอาชีพของบัณฑิต เมื่อพิจารณาจากข้อ

มุลติบ พบว่ากลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.6) ประกอบอาชีพ ครู-อาจารย์ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าผู้ประกอบอาชีพ ครู-อาจารย์ ได้นำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียนในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ เกี่ยวกับอาชีพของคู่สมรส พบว่าทั้งสองกลุ่ม คู่สมรสมีอาชีพกระจายไปตามกลุ่มอาชีพต่าง ๆ จำนวนเท่าเทียมกัน เมื่อพิจารณาคำร้อยละของจำนวนผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ พบว่าคู่สมรสของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีจำนวนครู-อาจารย์มากกว่า และมีจำนวนข้าราชการอื่นที่ไม่ใช่ครู-อาจารย์น้อยกว่าคู่สมรสของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ และอาชีพของคู่สมรสของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงส่วนใหญ่คือ ครู-อาจารย์ เช่นเดียวกับอาชีพของตัวเอง อาจจะเป็นไปได้ว่า คู่สมรสที่มีอาชีพครู-อาจารย์ มีส่วนช่วยให้การเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

สำหรับสาขาวิชาวิทยาการจัดการ พบว่าวุฒิการศึกษาระดับก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นตัวแปรที่แตกต่างระหว่างสองกลุ่ม พิจารณาจากข้อมูลดิบ พบว่า กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับอนุปริญญา มากกว่ากลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้มีพื้นฐานความรู้มากกว่า มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนมากกว่า และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนในมหาวิทยาลัยอื่นมาก่อน สามารถนำประสบการณ์มาปรับให้เข้ากับระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยได้ดีกว่า

2. การเปรียบเทียบวิธีการศึกษาของบัณฑิต ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่า การศึกษาเอกสารการสอน เป็นตัวแปรที่มีความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มของทั้งสองสาขาวิชา อาจจะเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชกำหนดให้เอกสารการสอนเป็นสื่อหลักของการศึกษาในระบบการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัย ซึ่งเมื่อนักศึกษาปฏิบัติต่อสื่อหลักมาก จึงส่งผลให้นักศึกษามีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาณิช มาลัย เช่นเดียวกัน (2527:40) ซึ่งพบว่า การอ่านเอกสารการสอน เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

บัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง พึงรายการวิทยุประกอบชุดวิชา และค้นคว้าหนังสืออื่นเพิ่มเติมมากกว่าบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ซึ่งเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าถ้าสนใจศึกษาหาความรู้จากหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะศึกษาจากสื่อที่มหาวิทยาลัยจัดให้

ก็จะส่งผลให้มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง

3. เกี่ยวกับวิธีการศึกษาของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำของทั้งสองสาขาวิชา พบว่า ทุกกลุ่มนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียนปานกลาง และทุกกลุ่มศึกษาจากสื่ออื่นๆ ซึ่งไม่ใช่เอกสารการสอนน้อยมาก เช่น เข้าฟังการสอน เสริมในแต่ละชุดวิชาน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนครั้งที่มีการสอน เสริม ฟังรายการวิทยุ ประกอบชุดวิชาน้อยกว่า 5 รายการต่อชุดวิชา ซึ่งปกติการเรียนในแต่ละชุดวิชา มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีรายการวิทยุประกอบชุดวิชาทั้งหมด 17 รายการต่อชุดวิชา การดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา ก็เช่นเดียวกัน ทุกกลุ่มดูรายการโทรทัศน์เฉลี่ยน้อยกว่า 3 รายการต่อชุดวิชา ปกติมหาวิทยาลัยจัดรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชาทั้งหมดถึง 7 รายการต่อชุดวิชา ทุกกลุ่มค้นคว้าหนังสือเพิ่มเติมบ้าง และไม่ใช้บริการจากมุม มสธ. เลย อาจจะเป็นเพราะว่า มหาวิทยาลัยกำหนดให้เอกสารการสอน เป็นสื่อหลักในระบบการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สื่ออื่นๆ เป็นเพียงสื่อ เสริม เท่านั้น ถึงแม้ว่านักศึกษาจะสนใจศึกษา เอกสารการสอน เพียงอย่างเดียวก็สามารถสอบผ่านในชุดวิชาที่ศึกษาได้ และอาจจะเป็นไปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพแล้วจะไม่มีเวลามากพอที่จะศึกษาจากสื่ออื่นๆ ส่วนการใช้บริการจากมุม มสธ. นั้น มหาวิทยาลัยเพิ่งจัดให้มีมุม มสธ. ขึ้นในระยะหลัง บัณฑิตกลุ่มนี้ซึ่งเป็นบัณฑิตรุ่นแรกจึงมีโอกาสเข้าใช้บริการจากมุม มสธ. น้อยมาก

4. เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ พบว่า สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่อไปนี้ของบัณฑิตทุกกลุ่มมีความสัมพันธ์สูง คือ การเข้าฟังการสอน เสริมกับการฟังรายการวิทยุและการดูรายการโทรทัศน์ และการฟังรายการวิทยุ กับการดูรายการโทรทัศน์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่สนใจเข้าฟังการสอน เสริมมากจะฟังรายการวิทยุ และดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชามากตามด้วย

5. การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละคู่ของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำของแต่ละสาขาวิชา พบว่าส่วนใหญ่ค่าสหสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน นอกจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับรายได้ของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์คู่เดียวกันของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ต่ำซึ่งแสดงว่าทั้งสองกลุ่มผู้มีอายุสูงขึ้นจะมีรายได้มากขึ้น แต่ศิริของความสัมพันธ์ในกลุ่มสูงจะมีมากกว่า เมื่อเทียบกับกลุ่มต่ำ เมื่อพิจารณาจากข้อมูล พบว่ามีลักษณะที่เป็นแนวทางสอดคล้องกับข้อค้นพบนี้คือ ในสองกลุ่มนี้ ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงเดียวกัน กลุ่มสูงมักจะมีรายได้มากกว่า สำหรับสาขาวิชาวิทยาการจัดการนั้น ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการนำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียน กับ การดูรายการโทรทัศน์ของสองกลุ่มต่างกัน โดยที่กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีสหสัมพันธ์ทางบวก ส่วนกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำมีสหสัมพันธ์ทางลบ ซึ่งหมายความว่า บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ผู้ที่นำประสบการณ์มาใช้ในการเรียนมาก จะดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา มากกว่า ส่วนบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำนั้น จะตรงกันข้ามกัน คือถ้านำประสบการณ์การทำงานมาใช้ในการเรียนมากจะดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชาน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย เปรียบเทียบวิธีการศึกษาของบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ พบว่า การศึกษาเอกสารการสอน เป็นตัวแปรที่แตกต่างระหว่างสองกลุ่มของทุกสาขาวิชา กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงจะศึกษาเอกสารการสอน และทำแบบฝึกปฏิบัติอย่างละเอียดมากกว่ากลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ มหาวิทยาลัยจึงควรให้คำแนะนำแก่ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอยู่ในขณะนี้เกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษาเอกสารการสอน ซึ่งเป็นสื่อหลักของมหาวิทยาลัย อันจะทำให้ผู้ที่กำลังศึกษาประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น ใน **การเขียนในระบบการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา**

2. ควรจะมีการแนะแนวทางแก่ผู้ที่สมัครเป็นนักศึกษาให้เข้าใจถึงความเหมาะสมของสาขาวิชาที่จะศึกษากับอาชีพของตน โดยเฉพาะสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ เพราะผลการวิจัย พบว่า บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง เกือบทั้งหมดประกอบอาชีพ ครู-อาจารย์

3. จากผลการวิจัย พบว่า บัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ศึกษาจากสื่อเสริมอื่นๆ มากกว่าบัณฑิตกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฟังรายการวิทยุประกอบชุดวิชา และการค้นคว้าหนังสืออื่นๆ นอกเหนือจากเอกสารการสอนและแบบฝึกปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยจัดส่งไปให้ แต่อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลพบว่า ทุกกลุ่มศึกษาจากสื่อเสริมอื่นๆ น้อยมาก เช่นในด้านการเข้าฟังการสอนเสริม การฟังรายการวิทยุประกอบชุดวิชา การดูรายการโทรทัศน์ประกอบ-

ชุดวิชา มหาวิทยาลัยจึงควรชักจูงและชี้แนะให้ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่สนใจศึกษาจากสื่อเสริมอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจในเรื่องทฤษฎีที่เรียนมากขึ้น

4. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสื่อต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า สื่อที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษานั้น นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญ อาจจะไม่เป็นการสะดวกแก่นักศึกษาในเรื่อง สถานที่และเวลาในการมาเข้าฟังการสอนเสริม เกี่ยวกับเวลาในการทิ้งรายการวิทยุ หรือดูรายการโทรทัศน์ประกอบชุดวิชา เป็นต้น มหาวิทยาลัยจะได้ นำผลการวิจัยไปปรับปรุงการจัดสื่อการศึกษาเหล่านี้ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาให้มากที่สุด

5. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังและวิธีการศึกษาด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา เช่น ทัศนคติในการเรียน แรงจูงใจ ระดับสติปัญญา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย